

Klub kaktusářů Plzeň

Zpravodaj č. 2

březen 2026

27. ročník

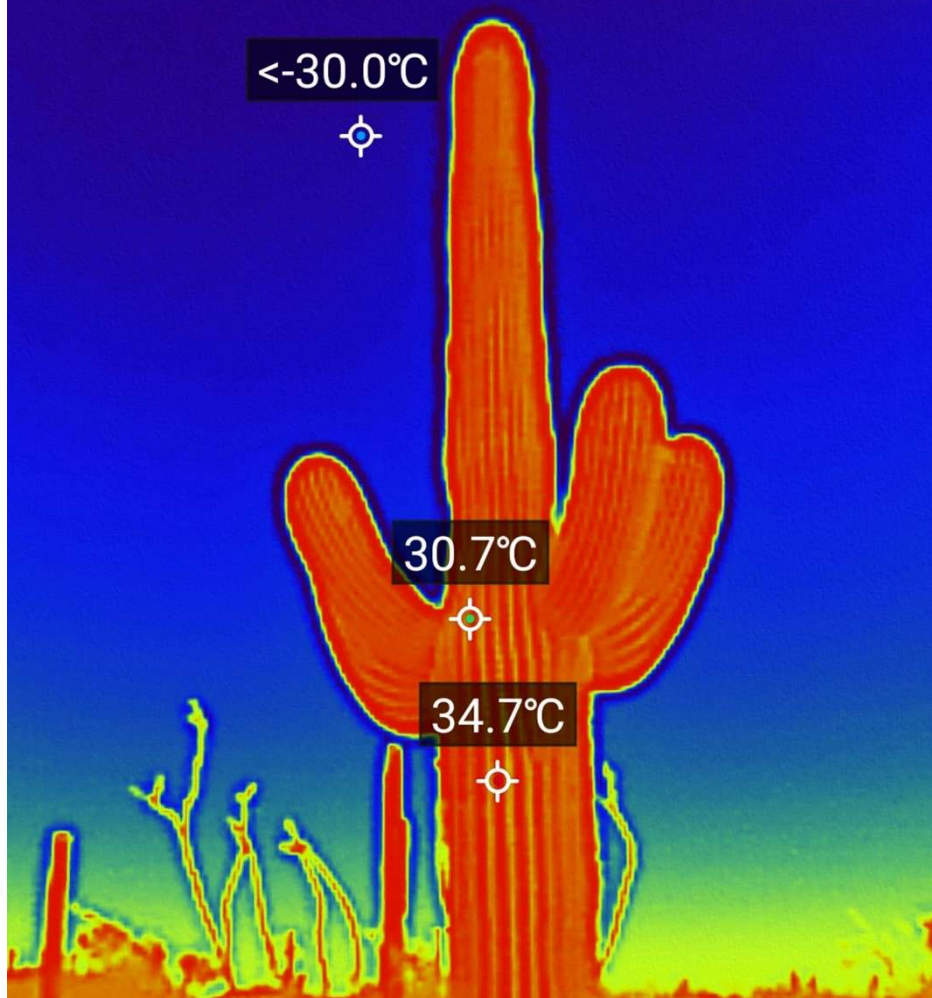
<-30.0°C

30.7°C

34.7°C

Vážení přátelé,

blíží se konečně jaro! A ani to tak před 2 měsíci moc nevypadalo, když zrovna začalo sněžit jako na horách. Ale kaktusářský kalendář hovoří jasně: na Plzeňsku by kaktusy měly být vystěhovány do skleníku na konci března. Tedy samozřejmě s přihlédnutím k lokálnímu mikroklimatu a pěstovanému sortimentu. Také již přemýšlíte, kam to všechno zase vystěhovat? Čím zakrýt před ostrým jarním sluníčkem? Co přečkalo zimu a co ne? Co již tlačí poupata? Netrpělivě sledujete a vyhodnocujete dlouhodobé předpovědi počasí? Chystáte sud a konev na první jarní zálivku? Tak to je přesně to správné jarní napětí každého pěstitele.

Jiří Konstantinovič, KK Plzeň

Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
Březen	P. Kuták – Jaký byl rok 2025	není	Hájkovi, Třemošná
Duben	Kolektiv – Bolívie 2026	J. Konstantinovič	Jíška, Štěnovice

Společenská kronika

Na konci března oslaví významné kulatiny (80) náš dlouholetý člen **Miroslav Němeček** z Plzně. V klubu je 55 let od roku 1971. Dále oslaví 85 let pan **František Sládek** z Plzně. Na konci dubna má 80. narozeniny pan **Václav Kreč** z Blovic. Všem oslavencům přejeme dobré zdraví, spokojenost a pohodu jak se svými oblíbenými rostlinami, tak se svými přáteli. Těšíme se na další společné chvíle.

Nedělní návštěvy

V březnu se chystáme tak jako každý rok **k Hájkovým do Třemošné**, ulice Plaská 4. Letos to vychází na **15. března**. Majitele asi není třeba představovat. Je to každoročně první doopravdy jarní návštěva. K tomu krásné kytky a pohodová atmosféra, a tak není divu, že je vždy o tuto návštěvu velký zájem. Určitě tomu bude tak i letos. Sejdeme se rovnou na místě v 10 hodin.

Po dubnové schůzi, tedy **12. dubna** nově navštívíme **Jíškově ve Štěnovicích**. Tam jsme pravidelně chodili na návštěvu již v únoru, ale Honza si posteskl, že mu toho v únoru málo kvete a rozhodně doporučil termín dubnový. Nakonec proč ne? Ovšem riskuje. Bude-li mít pravdu a celá sbírka pokvete, hrozí mu, že nestihne nedělní polední oběd. Sejdeme se na místě v 10 hodin, adresa je Jasanová 270, Štěnovice.

Výstava

Letošní výstava se koná **od soboty 13.6. do středy 17.6.** Je to o týden později, než bývalo zvykem. Důvodem je, že tento víkend se koná mezinárodní folklorní festival a je tedy pravděpodobné, že v centru města bude přítomno vícero lidí, a že tedy, kromě kaktusářů, někteří navštíví i naši výstavu. Stejnou synergii jsme ostatně aplikovali i rok minulý. Počítejte prosím s tímto termínem, tak jako každý rok budeme potřebovat pomoc každého z vás, abychom to opět zvládli.

Zájezd

Vážení přátelé, z důvodu výletu za kaktusy a dobrodružstvím části našeho výboru bylo nutno sepsat tento zpravodaj s více než měsíčním předstihem, tedy v době, kdy horečně probíhá plánování

zájezdu tak, aby se mohl na březnové schůzi odprezentovat. Tedy nyní se zde mnoho nedozvíte, spíš jen záměr organizátorů. Tedy termín zájezdu je **SOBOTA 30. května a NEDELE 31. května**. Odjezd se minulý rok osvědčil, takže se sejdem v Plzni na Bručném, tam co je XXXLutz, ten s tou židlí.

Plán byl a stále je jednoduchý: dlouho jsme nenavštívili **sever od Prahy**. Ovšem je nutno poznamenat, že doba se značně změnila. Ty tam jsou ty časy, kdy bylo celkem jednoduché sehnat solidní ubytování pro celý velký autobus. Realita je taková, že z přijatelných ubytoven jsou opravdické „ubytovny“ v dnešním slova smyslu. Je spousta malých penzionů, ale nás bude přes 30. Je pár větších penzionů, ale zase jsou o víkendech svatby. A nevytápěné chatičky s palandami, no přiznejme si, maličko jsme v průměru zestárlí. Chci tím naznačit, že doby levného ubytování na zájezdech jsou ty tam a přiměřený komfort pro takto velkou skupinu bude něco stát. Ale vynasnažím se, aby zájezd jako celek za to stál!

Pozvánky na akce okolních spolků:

Tradiční pražské sympozium

Spolek pěstitelů kaktusů a sukulentů Praha (SPKS Praha) Vás zve na **37. tradiční pražské sympozium**, které se uskuteční **28. března 2026** od 9:00 do 17:00 hod (otevřeno bude již od 8:00) **ve Velkém sálu Obvodního úřadu Praha 8 Libeň, Zenklova 43/8**, vchod z ulice U Meteoru, tak jako již tradičně.

Občerstvení v bude zajištěno v místním bufetu, oběd jako již tradičně v okolních restauracích.

Předpokládaný program přednášek (pořadí přednášek bude upřesněno při zahájení):

Leszek Kaszparski – Rod Weingartia

Hans Frohning – Epifyty ve 3D

Johann Strobl – Jihozápad USA

Petr Pavelka – Euphorbie Madagaskaru

Jako obvykle plzeňští účastníci cestují na akci vlakem, **rychlík R16 (R 755 Berounka) odjíždí v 6:22**. Sraz u hutníka po 6 hodině!

Jarní ústecké TRNOBRANÍ

Pátý ročník úspěšné akce v Ústí nad Labem se koná v sobotu **25. dubna 2026** v **Domě dětí a mládeže, adresa Velká hradební 19**.

Prostory setkání se otevírají v **8 hodin**, kdy začíná pestrá a bohatá **burza rostlin**.

Od 11. hodin následuje **blok přednášek**.

Občerstvení je zajištěno po celou dobu trvání akce.

Program přednášek bude upřesněn na webových stránkách **KKUL.CZ**

Vzhledem ke kladným zkušenostem a ohlasům předchozích ročníků lze tuto akci jednoznačně doporučit k návštěvě, Ústí není daleko!

Sokolovské Sympozium u příležitosti 65. výročí založení spolku

Při příležitosti 65. výročí založení spolku pořádá SPKS Sokolov **23. května 2026** sympozium. Bude se konat v **zimní zahradě kina v Kynšperku nad Ohří**, adresa: **náměstí SNP 389** od 9 do 16 hodin. Parkování je možné v okolních ulicích.

Účast potvrdili čtyři přednášející. Jako první v pořadí **Jakub Jilemický** z Prahy. Jeho přednáška se jmenuje **To nejlepší ze Západního Kapska**. Dále pak **Svatopluk Matějka** z Mostu ukáže **Big Bend** v Texasu. **Jaroslav Bohata** zavzpomíná na **cesty do Mexika** v roce 2021 a 2022. Zaměří se především na rody **Fouquieria** a **Turbinicarpus**. Posledním přednášejícím je **Vít Zavadil**, který představí **nové druhy rodu Astrocactus**. V neposlední řadě se bude vyhlašovat Osobnost roku SPKS Sokolov 2026 při zahájení sympozia.

Pro účastníky akce bude připravena i **výstava s prodejem kaktusů** a také **drobné občerstvení**. A také lze dopředu **objednat polední menu** za rozumnou cenu u organizátorů.

Program slibuje příjemný zážitek a je třeba tuto akci podpořit co nejhojnějším počtem účastníků! Už nyní si, prosím, datum poznamenejte do svého kalendáře. Vstup volný.

Za SPKS Sokolov vás zve Miroslav Valachovič!

Nové přírůstky do klubové knihovny

Ačkoliv je oblast Kanárských ostrovů hojně navštěvovaná zcela jistě i našimi členy, chyběla nám dosud v knihovně literatura pojednávající o zástupcích sukulentní říše této a přiléhajících oblastí. A že tam těch sukulentů neroste zase tak málo, zejména rostlin čeledi tlusticovitých tam je jako nasláno. Takže knihovna byla obohacena o rovnou 2 publikace:

LAS PLANTASSUCULENTAS (CRASSULACEAE) ENDÉMICAS DE LAS ISLAS CANARIAS, autor textu a většiny fotografií **Ángel Bañares Baudet**, první vydání z března 2015, 280 stran, fotografií a ilustrací nepočítaně, španělsky...

Autor, který je rodákem na Tenerife, vystudoval biologii na Universidad de La Laguna. Ve svém profesním životě se věnoval mimo jiné čeledi Crassulaceae na Kanárech, kde v národních parcích dlouhodobě působil na poli ochrany rostlin. Na kontě má přes 150 vědeckých prací. Tedy bude zřejmě kompetentním autorem. Úvodních 37 stran (tedy včetně několika celostránkových fotek) je věnováno obecně historii a uspořádání dotčených rodů, oblastem výskytu včetně popisu bioklimatických zón, rozšíření na nalezištích, dokonce i fenologickým fázím (!) a v neposlední řadě hybridizaci a na stanovištích. Zbytek knihy je věnován jednotlivým rodům Aeonium, Aichryson, Monanthes a Sedum. U jednotlivých rodů je uvedena historie taxonomie, rozdělení druhů do sekcí a podsekcí včetně pojmenovaných přírodních hybridů a dále klíč k určení druhů. V textu věnovaném jednotlivým druhům je kromě fotografie i schématická mapa výskytu. Takže se dá říci, že je to pěkně zpracováno „položkovým“ způsobem pro hlubší studium.

THE GENUS AEONIUM, autor **Marco Cristini**, vydáno v listopadu 2022 italskou sukulentářskou společností jako speciální publikace, 225 stran, fotografií bohatě, anglicky.

Na rozdíl od první knihy je tato zaměřena výhradně na rod Aeonium, ale zase včetně výskytu na Kapverdách, Maroku, východní Africe a na Madeiře. Úvodních 46 stran se opět věnuje rozšíření, biotopům, taxonomii, evoluci, hybridům, ovšem dále také umělým kultivarům, pěstování, škůdcům a chorobám. Druhá část knihy se věnuje jednotlivým druhům, ale seřazeným podle jednotlivých ostrovů, což je pro nás turisty jednoznačně vynikající. Jednotlivé druhy jsou zpracovány nápadně podobně našemu atlasu kaktusů. Mapky konkrétních výskytů sice chybí, ale u každého ostrova je uvedena mapa vegetačních typů. Jako vynikající počín hodnotím 18 stran po dvou sloupcích bibliografických odkazů!

Jiří Konstantinovič

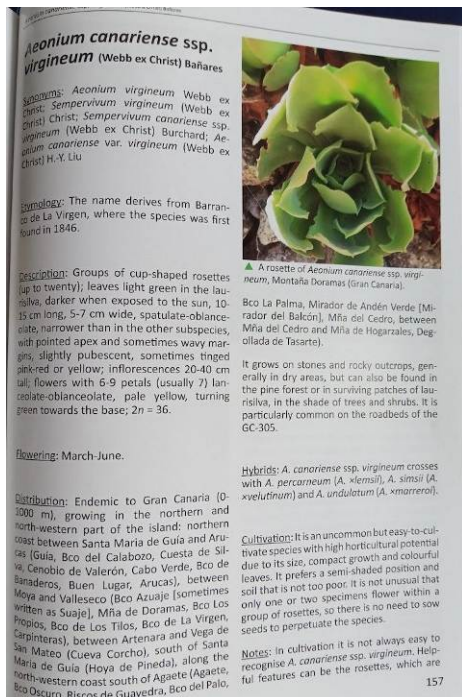
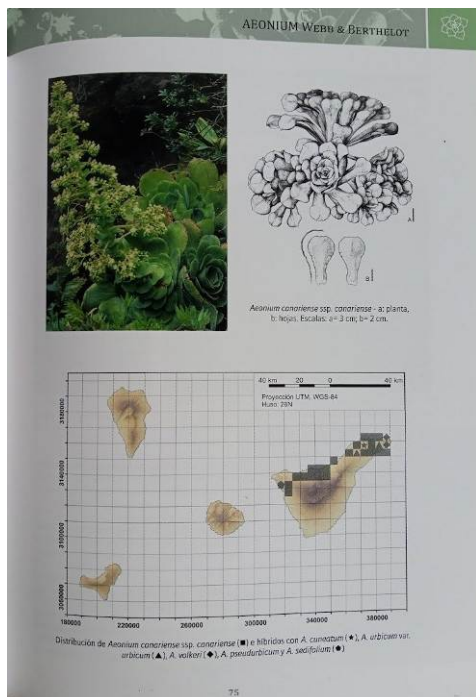
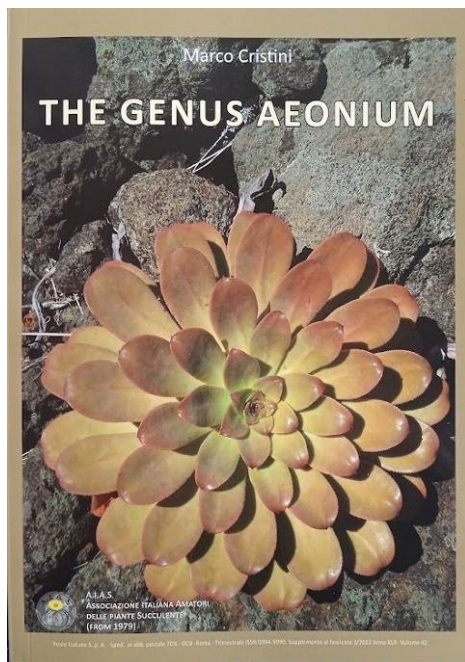
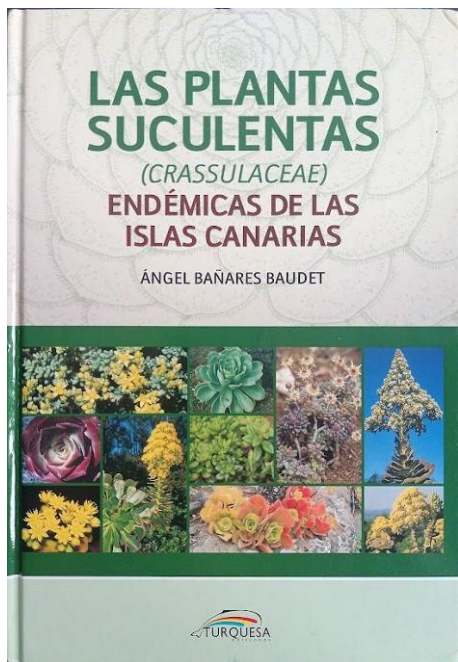

Foto ke článku na straně 9 „Cesta z Čoromoro do Pampichuely“

Výlet do univerzitních skleníků fakulty tropického zemědělství

V neděli 11. ledna jsme navštívili v Praze v Suchdole tropický a subtropický skleník patřící pod Českou zemědělskou univerzitu. Je zde soustředěna kolekce užitkových rostlin. Sbirka prý vznikla původně kvůli zahraničním studentům, aby se cítili jako doma. Komentované prohlídky probíhají po patnácti lidech, nás bylo třicet jedna. Paní průvodkyně byla ze začátku trochu nervózní, i přesto jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací. Viděli jsme např. skořicovník, pepřovník, kávovník, dva druhy papáji, vanilku, banánovníky, sisalovou agávi, granátové jablko, mučenku, spousty druhů citrusů, mangovníky. K vidění byly i neužitkové rostliny, např. *Platyserium* (parožnatka). Spousta rostlin měla plody a mohli jsme i něco ochutnat nebo aspoň přivonět. Výklad byl vyčerpávající – dozvěděli jsme se o chodu zařízení, záливce, boji proti škůdcům, prostě úplně všechno. Trochu nám vadilo, že tam nebyly žádné kaktusy nebo sukulenty. Když Milan viděl ve vedlejším skleníku *adenia*, nakoukl tam a šel se zeptat, jestli se tam může podívat. Bohužel nás tam nepustili, skleník prý patří někomu jinému.

Dobrá parta lidí, příjemné povídání a klidné prostředí udělaly z tohoto výletu moc hezkou neděli. Dík patří organizátorům – Aleně Berkové, Honzovi Poustkovi a Jirkovi Musilovi.

Marika a Luboš Loosevi

Namaluj kaktus dostaneš kaktus

Jako doprovodný program na našich klubových výstavách pořádáme akci pro děti „Namaluj kaktus, dostaneš kaktus“. Již podle názvu je zřejmé o co jde. Po namalování a vyvěšení obrázku si může autor vybrat za odměnu kaktus. O tuto akci je velký zájem. Propaguje to naši zálibu a u vstupu na výstavu máme populární atrakci. Děkujeme všem členům našeho klubu, kteří se kreslícím dětem věnují a též dodavatelům kaktusů.

Petr Kuták

Cesta z Čoromoro do Pampichuely

Když se mě v práci kolegyně ptaly, co budu v té Argentíně dělat, tak jsem jim řekl, že pojedeme z Čoromoro do Pampichuely. Moc se tomu smály a já jim musel vysvětlit, že tam opravdu jsou takovéhle názvy obcí a že to není vtip.

Do Choromoro jsme dorazili třetí den naší expedice. Je to vesnička pod horami v provincii Tucumán. Ze španělštiny se to dá do češtiny přeložit jako tmavý (moro) pramínek (choro), takže žádná divočina. Jako správní turisté jsme se museli vyfotit u vstupní vítací cedule do vsi. Je to taková brána, nad kterou krouží plechový kondor a pod světle modrobílým nápisem (národní argentinské barvy) je stylizovaný plechový čunek vody. Tak to pro vysvětlenou. A proč jsme tam jeli? No ne kvůli tomu, abychom se fotili u cedule se srandovním názvem, ale proto, že nedaleko odsud rostou pěkné kaktusy. Cesta vede do kopců kolem řeky Rio Choromoro a ve stráních nad ní jsme našli pěkné *Parodia*, zrovna kvetly červenými květy. Kousek dál zase svítily v zelené trávě dlouhé bílé květy *echinopsisů*. Bylo co fotit a co sledovat. Nás však lákalo najít *Rebutia minuscula* v údolí řeky Rio Norko. Tam jsme dojeli skoro potmě v mlze a dešti a žádné rebucky jsme nenašli. Tak jsme zakempovali, rozdělali oheň, uvařili polévku a při vínečku si udělali pěkný večer.

Ráno jsme pokračovali do El Tala, tady za městem našli pěkné *Gymnocalycium bayrianum*. Chtěli jsme projet RP 6 z El Jardin do Guachipas, ale protože pršelo a cesta byla rozbahněná a nesjízdňá tak jsme to vzdali přenocovali v El Jardin. Pak jsme chvíli botanizovali v Sierra Santa Barbara (O tom bude někdy samostatný článek) a pak jeli přes město Libertador General San Martin do Valle Grande. Tudy už jsme projížděli v roce 2022 a zaujala nás odbočka do vesničky Pampichuela (čte se Pampičuela), tenkrát nebyl čas, ale letos jsme to zařadili do programu, už kvůli tomu názvu, ale hlavně kvůli kaktusům, které jsme očekávali, že tam najdeme.

Z hlavní silnice je odbočka a pěkná upozornovací cedule, že nás zvou do Pampichuely. Odbočujeme, jedeme tam. Zprvu je silnice velmi s kopce, pak přes most vysoko nad hlubokým kaňonem nad rozbouřenou řekou, v které se valí hnědá voda. Nechtěl bych tam spadnout. Pokračujeme do kopce velmi klikatými serpentinami. Trochu nás tlačí čas, bude se stmívat a tak nezastavujeme a jedeme dál. Konečně jsme v Pampičuele, pěkný kostelík, barevná fara, policejní stanice, plaza s palmami, araukáriemi a plechovou sochou jezdce na koni ve výponu. Ptáme se na alojamiento (ubytování). Si, posílají nás za fotbalové hřiště, kde je Hospedaje del Inca. Příjemný pán (bývalý učitel teď správce ubytovny nám přidělil dva pěkné čisté pokojíky a slíbil nám i večeři. Co si můžeme více přát. Jsme spokojeni. Čistý záchůdek, dokonce je tu i štětka. Ráno jsme prošli okolí vsi, ale jsou tu jen zelené pastviny a kaktusy žádné. Nic neobjevil ani Karel, který vstával o dvě hodiny dříve než my a prošel dále.

V Pampičuele cesta končí (jak by napsal Werich jako v pohádce Fimfárum, jmenuje se to tam "Nejdedál") a tak se vracíme smyčkovací cestou zase zpět na hlavní silnici Valle Grande. Je dopoledne, máme dost času, zastavujeme a hledáme kaktusy. Podél cesty kvetou pěkné *Opuntia scickendantzii* nějaké trichocereusy. Zajímavý nález jsme učinili na vyhlídce nad řekou. Roste tady pěkný (nebo správně pěkná) ta *Echinopsis* (dříve pseudolobivia) říkáme tomu psovka společně s *Cleistocactus smaragdiflorus*. *Echinopsis* má menší krátké květy. Nevíme přesně co je to za druh, v každém případě taxon "*Echinopsis* sp. Pampichuela" by mohl být marketingově úspěšný.

Tak jsme projeli první část trasy naší expedice z Choromoro do Pampichuely a pokračujeme dál, ale o tom až příště.

Petr Kuták

Vánoční soutěž o nejkrásnější a nejchutnější perníček

V našem klubu se bavíme nejen pěstováním sukulentních rostlin, ale máme i bohatou společenskou aktivitu. Kromě setkávání ve sbírkách, pořádání balů, zájezdů, oslav a společenských setkání je vždy před vánoci vyhlášena soutěž o nejkrásnější a nejchutnější perníček. Hodnocení a vyhlášení probíhá během povánočního setkání členů našeho klubu v restauraci Na Potravínách. V roce 2024 získala ocenění „Chodská sekce“ (Martin Halada, Petr Špaček). V loňském roce měla nejlepší perníčky Jana Černá, za ní byla Marika a Saška Looseovy a třetí se umístil Jirka Musil s dcerou Adélkou.

Petr Kuták

prosinec 2024

prosinec 2025

Kaktusy a termokamera.

(článek k fotografiím na titulní a zadní straně Zpravodaje)

Když mi dosloužil starý mobil a já potřeboval koupit nový, při prohlížení desítek typů mě zaujala možnost mít v takovém zařízení i termokameru. Navíc mobil s termokamerou byl levnější než kamera samostatná. To je přeci úžasná nabídka! Využiju kameru na stavbě při optimalizaci vnějšího pláště a třeba i nějak v kaktusáření... Napadlo mě, že by bylo možné tímto způsobem hledat v Mexiku například ariokarpusy. Předpoklad byl, že zavrtnatý *Ariocarpus kotschoubeyanus* by měl být o trochu chladnější než okolní terén. Neváhal jsem, mobil s termokamerou koupil a vyrazil za oceán vyzkoušet, jak to bude fungovat.

Po několika zkušebních snímcích přišla nečekaně první výzva. Na místě vzdáleném od civilizace náhle začala v autě být cítit spálenina. Šlo to od přístrojové desky. Přepálený kabel by byl velmi vážný problém. Napadlo mě pro vyhledání závady použít termokameru. Zatímco řidič (K.P.) okopával přední pneumatiky mumlaje jaký klump mu v půjčovně podstrčili, já nahodil v mobilu režim termo a ostatní pasažéři se zájmem sledovali, jak se nová technika ukáže v činnosti. Během pár vteřin bylo jasno – něco se páliło v autorádiu a problém jsme vyřešili jeho odpojením. Mohli jsme pokračovat v cestě.

Na naleziště *Ariocarpus kotschoubeyanus* jsem se moc těšil. Zatímco ostatní se budou plazit po zemi a pátrat po schovaných rostlinkách, já půjdu hrdě vztyčen a budu se shýbat jen tam, kde mi termokamera ukáže chladnější fliček. Hmmm, teorie skvělá, ale něco nefunguje. Plazící se kaktusáři již mají nálezy a já nic. Poklekl jsem tedy a rovněž spatřil knoflíkovitá tělíčka „koček“. Měl jsem tedy etalon, ale i při detailním zaměření termočidlo nezaznamenalo nějakou odlišnost od okolního terénu. Povrch rostlin měl úplně stejnou teplotu okolo 70 °C jako kameny je obklopující. No, mohlo mě to taky napadnout dřív. Termokamera snímá teplotu jen povrchu a pro hledání zavrtnutých kaktusů se nehodí.

Jak ukazují příložené fotografie, kaktusáři v terénu termokamera může posloužit jinak. (Na termosnímecích jsou tři číselné údaje: nejvyšší teplota v záběru, nejnižší teplota v záběru a teplota bodu v zaměřovači uprostřed.) A možnosti využití doma jsou ještě rozmanitější.

(Salton Sea je málo známé americké Mrtvé moře s hladinou kolísající kolem 70 m pod hladinou oceánu. Voda je teplá, avšak poměrně špinavá. Vyfoceno stejné místo klasicky a termokamerou. Popis k obrázku karnegie: Jižní Arizona focená termokamerou při západu Slunce.)

Milan Douděra

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701158336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 120 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: kutak@plzen.eu

